

hernemen, laten echter zien dat een herstel spoedig gevolgd is. Na den Don Quichote in het Atlasgebergte de groote gravure van het berbermeisje, *Les bijoux berbères* getiteld, frisch en grandioos van durf, straf van groeve in de lichaamspartijen, speelscher en rank in de toch niet al te kostbare sieraden, broos en fijn bij de tepels en misschien toch nog iets te schematisch golvend in het stuggere haar. Etsen van Sfax, een straatje in Fez en vooral een wijde blik in het Atlasgebergte beteekenen hiernaast vooruitgang, want het meesterschap over de lijn, het grafisch denken door het graveeren met den buriijn verkregen, heeft thans ook de ets te pakken. Bijzonder suggestief hoe de palmen klein en toch vermetel in dat kale landschap weerstand bieden aan den wind.

Les bijoux berbères, buriijngravure, 1937

En hoe consequent bleef de eigen aard hier toch aanwezig, want ofschoon de teekening brokkelig en summier lijkt, werkelijk ook slechts aanduidend is en de lijn ook telkens, en hoe gevoelig bevend, onderbroken wordt, worden, hoewel de golvingen van het landschap waarneembaar blijven, toch alleen de ravijnen, hobbels en ruigheden, al die ongenaakbare kleine rotsblokken, die details dus, geaccentueerd. Een nerveus niet op concretiseeren berustend beschouwen, wel een indringend en aandachtig kijken en noteeren, niet om de synthese, maar om het ding.

Zoo zijn ook twee ossenkoppen (men wordt haast gedrongen deze met Dupont's